

Sygn. akt II Ka 375/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Warda

Sędziowie: SO Wiesław Oryl

SO Michał Pieńkowski (spr.)

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale Ewy Budzińskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r.

sprawy: **Z. P.** oskarżonego o czyn z art. 178a § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 10 października 2013 roku

sygn. II K 712/13

orzeka:

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uznaje, iż czyn oskarżonego Z. P. wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 87 § 1a k.w. i za to na podstawie art. 87 § 1a k.w. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych,

- jako podstawę orzeczonego wobec Z. P. zakazu prowadzenia rowerów przyjmuje art. 87 § 4 k.w., a jego okres zmniejsza do 1 (jednego) roku,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. P. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) w tym 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego Z. P. w postępowaniu odwoławczym,

IV. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 375/13

UZASADNIENIE

Prokura Rejonowa w Przasnyszu oskarżyła Z. P. o to, że w dniu 31 lipca 2013 roku w miejscowości (...) gm. C., woj. (...) na drodze publicznej kierował rowerem będąc w stanie nietrzeźwości, badany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami: I – 1,29 mg/l, II - 1,21 mg/l,

to jest o czyn z art. 178a § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Przasnyszu wyrokiem z dnia 10 października 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. II K 712/13 uznał oskarżonego Z. P. za winnego popełnienia zarzuconego mu czyn i za to na podstawie art. 178a § 2 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów na okres 2 lat, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. P. kwotę 442,80 złotych oraz zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku na korzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze wniósł obrońca oskarżonego. Skarżący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu polegającą na skazaniu go na karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na kwotę 10 złotych oraz karę zakazu prowadzenia rowerów przez okres 2 lat, podczas gdy stan zdrowia i sytuacja życiowa oskarżonego nie pozwala na uiszczenie grzywny w tak dużej wysokości, a ponadto dla osiągnięcia celów kary wystarczy jej znacznie niższy wymiar, tym bardziej, że nie istnieje niebezpieczeństwo powrotu oskarżonego do przestępstwa.

W konkluzji obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 20 stawek dziennych w wysokości 10 złotych oraz orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia rowerów na okres 1 roku, ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się o tyle zasadna, że skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

Zgodnie bowiem z ustawą z dnia 27.09.2013 r. o zmianie ustawy - kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 9.11.2013 r. kierowanie rowerem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości nie stanowi już przestępstwa lecz jedynie wykroczenie z art. 87 § 1a k.w. Dlatego też Sąd Okręgowy uznając, iż czyn zarzucony oskarżonemu Z. P. wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 87 § 1a k.w. na podstawie art. 87 § 1 a k.w. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 złotych. Zmieniając wysokość orzeczonej wobec oskarżonego Z. P. kary grzywny Sąd uwzględnił, iż w chwili obecnej czyn oskarżonego kwalifikowany jako wykroczenie z art. 87 § 1a k.w. zagrożony jest o wiele niższą karą niż kwalifikowany uprzednio jako przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. Przy wymiarze kary OSąd wziął również pod uwagę sytuację majątkową i osobistą oskarżonego (inwalidztwo z powodu niedosłuchu i utrzymywanie się jedynie z renty). W ocenie Sądu kara grzywny wymierzona oskarżonemu z jednej strony jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości zarzuconego mu czynu, a z drugiej strony uwzględnia możliwości płatnicze oskarżonego.

Zmieniając kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonemu Z. P. Sąd zmienił również podstawę prawną orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia rowerów przyjmując, iż stanowi ją art. 87 § 4 k.w. Z uwagi na mniejsze ustawowe zagrożenie powyższego środka karnego Sąd zmniejszył również okres obowiązywania orzeczonego zakazu do 1 roku.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

O kosztach wynagrodzenia obrońcy z urzędu orzeczono na podstawie par. 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1.348 z późn. zm.).

O kosztach orzeczono na podstawie 634 k.p.k.